

Anssi Simojoen hautajaisjumalanpalvelus
31.7.2020

Rippisaarna

”Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt. Iloitkaamme ja riemuitkaamme siitä.”

Näihin psalmin sanoihin me hetken päästä yhdymme seurakuntana. Eikö ole aivan sopimatonta, suorastaan huonon maun mukaista, laittaa nuo riemulliset pääsiäispäivän sanat surevan saattoväen suuhun juuri tänään. Pääsiäisaamuna Herramme Jeesus Kristus mursi kuoleman vallan kun hän nousi ruumiillisesti kuolleista. Me taas olemme kokoontuneet tänne Uudenkaupungin uuteen kirkkoon juuri sen tähden, että kuolema vihdoinkin, monen yrityksen jälkeen, sai kukistettua rakkaan puolison, isän, paapan, veljen, sedän, enon, ystävän, työtoverin, ainutlaatuisen Anssi Simojoen kuolevaisen ruumiin. Kukaan ei varmaan paheksuisi jos riemun ja pelastuksen huutoa ei kuuluisi juuri tänään edes vanhurskaitten majoissa.

”Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt. Iloitkaamme ja riemuitkaamme siitä.”

Eihän se ole edes totta, että tämä päivä on Herran tekemä. Päinvastoin, tämä päivä on osoitus siitä, että Luojamme luomakunta on edelleen vihollisen temmelyskenttänä. Ei Jumala tehnyt meitä kuoleman saaliiksi, vaan Hänen hyvä tahtonsa on, että me eläisimme Hänen kuvansa ja luomakunnan kruununa. Kuolema tuli maailmaan lankeemuksen ja tottelemattomuuden seurauksena; kuoleman läsnäolo on varma osoitus siitä että synty edelleen jyllää maailmassa. Pyhä Raamattu julistaa ehdottomasti: ”Synnin palkka on kuolema.”

Saatamme Anssi Simojoen ruumista maan kätköön synnin tähden, hänen oman syntinsä tähden. Tämä päivä on synnin, kuoleman ja perkeleen tekemä; ja kaikista isäni ansioista, kaikesta ainutlaatuisuudestaan huolimatta, tämä päivä tuli, koska Anssi Simojoki oli syntynyt syntisestä sukukunnasta ja hän oli isiensä kanssa monella tavoin syntiä tehnyt. Elämänsä loppuun asti hän tunsu voimakkaasti oman syntinsä ja syntisyytensä kuorman. Anssi Simojoki oli Jumalan edessä syntiin syyllinen ja ansainnut sekä ajallisen että iankaikkisen kuoleman, ja jos hän seisoi tällä paikalla, hän olisi ensimmäisenä vakuuttamassa teitä siitä tosiasista.

”Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt. Iloitkaamme ja riemuitkaamme siitä.”

Me emme ole kuitenkaan kokoontuneet tänne vain siksi, että Anssi Simojoen maallinen vaellus on päättynyt. Me emme ole täällä vain siksi, että meillä on yhteinen, suuri suru. Emmekä me ole täällä vain siksi, että taas yksi syntinen on saanut ruumiissaan maistaa synnin palkan. Tämä suuren surun päivä on kuin onkin ilon ja riemun päivä.

Sillä vaikka syntinen luonto oli ensimmäinen, tappava totuus Anssi Simojosta, se ei ollut viimeinen totuus. Syksyllä 1944, syntinen ja kuolevainen pikku Anssi kohtasi vanhurskaan ja kuoleman voittaneen Kristuksen. Kasteessa hän sai lahjaksi syntien anteeksiantamuksen, Kristuksen lahjavanhurskauden ja iankaikkisen elämän. Hänen syntiensä paljous naulattiin Jeesuksen ristille, ja hän nousi jo elämään sitä iankaikkista elämää, jonka alku on täällä maan päällä ja joka kestää iäti taivaassa.

Me suremme, koska meille rakas puoliso, isä, paappa, veli, setä, eno, ystävä ja työtoveri ei ole enää meidän elämäämme rikastuttamassa. Hänen mahtava lauluäänensä ei enää kaiu meidän kodeissamme ja kirkoissamme. Hänen syvä ja kirkas evankeliumin saarna ja opetus ei enää kuulu keskuudessamme. Hänen valtaisa oppineisuutensa ja syvä viisautensa eivät ole meitä enää ohjaamassa ja neuvomassa.

Mutta kyynelten ja surun keskelläkin me iloitsemme ja riemuitsemme. Ansin ääni kaikuu nyt pyhien ja enkelien kuorossa voittovirttä laulamassa. Hän saa nauttia kaikkien niiden lupauksen täyttymyksestä, joita hän uskollisesti julisti. Kaikki inhimillinen, häilyvä ja väliaikainen tieto ja viisaus on vaihtunut Jumalan suuren viisauden täydelliseen tuntemiseen Jumalan ja Karitsan valtaistuimen edessä. Ottamalla Anssista tappavan otteen, kuolema

on menettänyt valtansa häneen lopullisesti ja on pakotettu luovuttamaan hänet ikuisesti elämän Herran, Kristuksemme, hellään mutta pettämättömään otteeseen.

Synnin palkka on kuolema. Mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

”Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt. Iloitkaamme ja riemuitkaamme siitä.”

Anssi Simojoki on siirtynyt ajasta iankaikkisuuteen. Synti ja kuolema ovat tehneet pahimpansa; Kristus on tehnyt sitä paljon suuremman parhaansa.

Me tänne kokoontuneet odotamme kaikki omaa vuoroamme. Tänään tässä arkussa makaa Anssi Simojoki. Seuraavissa hautajaisissa se on joku muu meistä. Sillä sama synti, joka vaivasi Anssia vaivaa meitä kaikkia. Sama synnin palkka, jonka hän sai vastaanottaa kuoleman ruumiissaan, odottaa meitä kaikkia.

Mutta sama Kristus, joka lunasti Anssin, on meidän kaikkien Vapahtaja. Hän kuoli koko maailman syntien tähden, myös sinun ja minun. Kenenkään ei tarvitse joutua kadotukseen, sillä koko maailmalla on autuus ristiinnaulitussa ja ylösnousseessa Jumalan Pojassa, Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Jeesuksessa Kristuksessa, meidän Herrassamme, joka on ylösnousemus ja elämä.

Jeesus kutsuu teitä kaikkia, meitä kaikkia, tunnustamaan syntimme ja ne tunnustaen luovuttamaan ne Hänelle, ja uskossa vastaanottamaan syntien anteeksiantamuksen. Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu. Pelastautukaamme siis synnin ja kuoleman vallasta turvautumalla Jumalan pyhässä kasteessa meille antamiin lupauksiin ja luovuttamalla syntimme Jeesukselle. Hänessä meillä on elämä ja iankaikkinen autuus. Amen.

Nöyrytkäämme siis kaikkietävän Jumalan edessä ja tunnustakaamme syntimme.